

Shrnutí tábora Dolní Mrzatec 2019

Neděle 14. července 2019

Ouje! A je to tady! Po roce jsme se opět všichni shledali u Dolního Mrzatec. Autobus dovezl děti pouze do Lhotky, proto letošní tábor začal krátkým výletem s kufry, batohy a spacáky. Příští rok budeme muset nachystat již po cestě nějaké úkoly a šifry! Před obědem proběhlo rozdělení stanů, zabydlení a oddílové seznámení se s táborem. Hlavní atrakcí se stal „vytůňený“ hambinec s dveřmi a nové molo.

V podvečer se již celý tábor přenesl do Anglie 19. století. Oddíly se z úst inspektora Lestrada, respektive z brilantní dedukce samotného Sherlocka Holmese, dozvěděli o chystané krádeži vzácného diamantu z Britského národního muzea. Inspektor požádal Sherlocka a Dr. Watsonovou, která bývala před zraněním v Afgánistánu Dr. Watsonem, o pomoc při zabránění krádeže. Sherlock a Watsonová přislíbili pomoc, a to nejen z důvodu nátlaku paní Hudsonové na úhradu nájmu, ale hlavně z čirého zájmu o vyřešení dalšího zajímavého případu. Watsonová pak upozorňuje Sherlocka, že je nutné nejprve zkompletovat detektivní kufřík, obsahující například daktíl...dikobra...pterodak...prostě detektivní prášek. Sherlock také prosí o pomoc svou síť Londýnských informátorů a slibuje jim za jejich službu odměnu. Oddíly se po scéně rozběhly do tábora a ve stanech už na ně zmiňovaná odměna opravdu čekala a to ve formě táborového trička.

Pondělí 15. července 2019

Téměř celé pondělí bylo ve znamení vyšetřování krádeže diamantu. Hned dopoledne se oddíly dozvěděly cenné informace (dle slov Sherlocka jsou tyto informace „very, very interesting, honey“). Krádeži diamantu bohužel nebylo možné zabránit. Sherlock, Watsonová a Lestrada tedy dorazí do muzea až těsně po krádeži. Stopy jsou však ještě „horké“, stačí se jen pustit do jejich ohledání. Ředitelce muzea se společně s Lestradem podařilo identifikovat několik podezřelých. Úkolem oddílů je v první řadě výroba detektivních kufříků včetně potřebné výbavy. S nimi se následně mohou pustit do ohledání všech zanechaných stop. Kufříky i jejich výbava byla velmi kvalitní, včetně několika originálních detektivních pomůcek, mezi které patřila třeba útočná svítilna/baterka a slušivý monokl...nemohl chybět ani „detektivní“ prášek, pouta a další užitečné vyšetřovací pomůcky. Po kompletaci detektivního kufříku bylo možné přistoupit k ohledání stop. Pachatel zanechal na místě činu otisk dlaně, stopu v blátě a tajnou zprávu. Podezřelých byla celá řada, například zahradník John Flower, bylinářka Rosemary Herbal či chudý sirotek Tom Pocket. Po sejmutí otisků, odlití stop a vyřešení neviditelné šifry došly všechny oddíly neprůstřelnou dedukcí k závěru, že zlodějem diamantu mohl být jedině Jacob Night, jeden z hlídačů muzea. Zároveň jsme se dozvěděli jména čtyř skupin detektivů od Dolního Mrzatec. Ze „žlutých“ se stali TEAčka, ze „zelených“ Příležitostní detektivové z Baker street 221B, z „modrých“ Absolutně Diskrétní Hromada Detektivů (ve zkratce A.D.H.D.) a oranžoví zvolili název „Holmesáci“. Po večeři pak ještě probíhal oddílový program – lodě, kimovka, střelba a první pomoc.

Úterý 16. července 2019

Na úterní večer byl naplánován první ze dvou táboráků. A kde je táborák, musí být i příprava táboráku. Úterní dopoledne bylo tedy ve znamení příprav. Již tradičně proběhlo rozdělení do úderních skupin,

jednalo se o rošťáky, klacky, smolaře/smolařky a hraničáře. Nejlepší pracovní podmínky pak měli bezesporu hraničáři, kteří byli motivováni nekonečnou smyčkou písni z pohádky „Ať žijí duchové“. Tyto písničky jsou již neodmyslitelně spojeny s přípravou táboráku a to tak, že jakmile se ozvou první tóny, všichni v blízkém okolí mají najednou silnou potřebu sbírat roští, sekát dřevo a stavět hranici. Lze tedy konstatovat, že celá příprava táboráku probíhala radostně, a to téměř bez nutnosti povzbuzování ze strany vedoucích slovy: „Pracujte radostněji!“. Odpoledne pak probíhal oddílový program šifrování. Příležitostní detektivové se na tento program spojili s A.D.H.D a Těčka s Holmesáky. Již klasicky proběhlo “opáčko“ základních šifer, mezi které patří šnek, posunutá abeceda, zlomky, chlívěčky, kobyla, morseovka. Protože velká řada táborníků nebyla na Mrzatici poprvé šlo „opáčko“ jako po másle. Večer byl na programu táborák. Po pověsti o původu názvu Horního a Dolního Mrzatce a pověsti o zřícenině hradu Štamberk došlo ke slavnostnímu zapálení hranice. První táborák jako vždy zapalovali vedoucí, praktikanti, případně topiči atd., kteří nějak povýšili, nebo změnili funkci. Tentokrát měli tu čest Evka, Iva, Kikin a Áňa. Po slavnostním zapálení a zpěvu písni “Červená se, line záře”, mohl být zahájen program, tentokrát v režii vedoucích.

Středa 17. července 2019

Ve středu ráno nikdo nemohl dospát, všichni už se těšili na celotáborové uzlování a celý tábor spekuloval, co že to zase JiRi se Smejkyem vymyslí za smyčku. Na menu byly klasické pecky: ambulantní uzel, škoťák (ano TomTom opět sám nevěděl, jak ho uvázat ☺), autíčka, lodní uzel, zkracovačka, kouzelnický, ale hlavně všemi očekávaná variace dračí smyčky. Po Štefanovi a jeho svini alias prasečí smyčce byla další rok vyučována zkušenými instruktory ptačí myčka, tento rok pak byl výklad zaměřen na čapí smyčku.

Po obědě se opět celý tábor přesunul do Anglie a pokračovalo vyšetřování krádeže diamantu. V první etapě se ukázalo, že diamant ukradl hlídač muzea Jacob Night. Ředitelka muzea nemohla v první chvíli uvěřit, že krádež mohl spáchat zaměstnanec, kterému tolik důvěřovala, ale důkazy hovořily jasně. Jacob Night ale zaslechne dedukci Sheclocka a Watsnové a dává se na útěk. V rámci etapy si oddíly vyzkoušely stíhání pachatele v rámci známé hry „ocásky“, a to z obou úhlů pohledu, jak z pohledu stíhajícího, tak z pohledu stíhaného.

Čtvrtek 18. července 2019

Co dělat když se ráno probudíte a máte neutuchající touhu pořídit si prdící sliz, míček na gumičce, pružinku, brambůrky a dvoulitrovku koly? Odpověď je jasná: vydáte se do Telče, mekky prdících slizů! Pochopili jste správně, na čtvrtek byl naplánován celodenní výlet do Telče. Po budíčku tedy probíhaly klasické přípravy, shánění pokrývek hlavy, hledání bot zapadlých za stan, čepování pití na cestu. Přesně v 9 hodin (plus mínus 30 minut, dobře tak plus) pak vedoucí výpravy JiRi zavelel k odchodu a celý tábor se vydal směr Telč. Počasí vypadalo dobře a i teplota se zdála být docela únosná. Po příchodu do Telče proběhla tradiční návštěva zámku s následným rozchodem. Ve dvě hodiny se celý tábor sešel zpět před zámkem a mohlo se zavelet k odchodu. Váhový rozdíl příchozích táborníků a odchozích táborníků tvořil přibližně jednu tunu, část z toho byla způsobena nakoupenými brambůrky a zkonsumovanou zmrzlinou, ale neprostou většinu nově nabitě hmoty tvořil bezesporu sliz :D. Zpátky byla klasicky naplánována zastávka u „Báby“, které se bohužel v polovině točení limonád rozbila pípa. Naše milovaná „Bába“ prý plánuje na podzim zavřít „krám“. To je špatná zpráva, kam jenom budeme chodit na cestě z Telče na limču? Doufejme, že si to ještě rozmyslí. Po návratu do tábora čekala na všechny „posilňovací“ polévka. Vrtílek s Kikinem zatápěli v hambinci,

aby ze sebe táborníci mohli smýt prach a špínu cesty a sliz z rukou. Dalším důvodem důkladné hygieny byl večerní program v podobě táborové diskotéky. Tu má na starost populární DJ TomTom.

Pátek 19. července 2019

V pátek po snídani byly na programu kroužky. Na výběr měly děti samé zajímavosti: ping-pong bez míčků a bez pálek alias deskové hry pod vedením TomToma a Smejkyho (původně bylo v plánu uspořádat kroužek virtuálních her v realitě), dále již tradičně střelba ze vzduchovek a luku za dozoru Filipa a Mikyho, dále výtvarný kroužek „Motýle“ pod vedením Káti, baseball šéfovaný Médou a Klárkou (a částečně doplněný Bajzou, který jako jediný v táboře kromě Wesyho rozumí pravidlům této zábavné hry), „pesobely“ vedené Ivčou a loď vedené JiRim a Verčou. Loď byly od začátku podezřelé, když JiRi všechny děti upozorňoval, aby se raději pečlivě informovaly o náplni kroužku. Po svačině pak probíhal oddílový program. Polední klid byl pak dosti neklidný, protože celý tábor se již nemohl dočkat pokračování záhady ukradeného diamantu. Jacob Night, zloděj vzácného diamantu, byl dopaden. Bylo však nutné jej vyslechnout. Sherlock a Watsonová se uchylují, i když velmi neradi k násilí a vytahují na Jacoba Nighta opravdu brutální arzenál mučících pomůcek, který nasbírali při řešení případů po celém světě. Jedná se například o nilského krokodýla velikosti gumové kačenky, výkaly mongolských jaků, bengálská škrtidla prsních bradavek, uzbecké sérum pravdy a další. Nic z těchto předmětů na Jacoba Nighta nefunguje. Až hrozba ublížení heboučkému pidi jednorožci Nightovi konečně rozvazuje jazyk a ten přiznává krádež diamantu a místo, kde ho ukrývá. Night však Sherlockovi a Watsonové prozrazuje, že to nebyl on, kdo se vloupal do muzea a že pouze využil příležitosti. Tak to je tedy opravdu záhada, ztratí se vzácný diamant a nakonec se ukáže, že diamant nebyl hlavním předmětem loupeže! Po rozhovoru s ředitelkou muzea Sherlock zjišťuje, že ředitelka nechala prozíravě hned po krádeži sepsat všemi hlídači seznam exponátů. Žádný z hlídačů však nedokázal sepsat kompletní seznam bez chyby a tak je nutné projít všechny seznamy a porovnat je s celkovým seznamem výstavy. Právě tento úkol si také zkoušejí oddíly a chce to pečlivost, důmyslnost, ale také rychlost. K naprostému překvapení všech další ukradený předmět odhalují nejrychleji A.D.H.D. (Porucha soustředěnosti někdy nemusí být tak úplně na škodu ☺). Všechny oddíly na základě seznamů postupně odhalují, že z Muzea zmizela také prastará měděná mince. Kdo by však kradl obyčejnou měděnou minci? Po večeri pak ještě zbyl dostatek času na další oddílový program ve znamení střelby, lodí, první pomoci a kimovky.

Sobota 20. července 2019

Sobotního dopoledne bylo zasvěceno sportu, respektive mezioddílovému sportovnímu klání. Soutěžilo se ve dvou sportech, přehazce a fotbalu. Zápas byly celkově velmi vyrovnané, ale i v přehazované i ve fotbale nakonec dominovali TĚčka. Následně ještě proběhlo utkání mezi elitním týmem Red Sox, který vedl Bajza a obávanými New York Yankees s kapitánem Weskou. Z názvu týmu je asi jasně patrné, o jaký sport se jednalo. V tomto utkání nebylo vítězů ani poražených, jednalo se spíše o exhibiční utkání plné prvotřídních odpalů a těsných „outů“. Určitým problémem tohoto utkání bylo, že pouze několik hráčů rozumělo pravidlům. Za zmínku také stojí výborné fandění týmu roztleskávaček Red Sox. Roztleskávačky tedy fandily asi 10 minut a pak se kvůli vedru raději uklidily do stínu, i tak to však tým Red Sox nakoplo k netušeným výkonům. Jediné co na utkání chybělo, aby se jednalo o opravdu autentické baseballové utkání, byly stánky s hotdogy. Přes polední klid se znovu začala šířit šuška, jak vlastně bude pokračovat Sherlockovo pátrání a jak do celé záhady zapadá ukradená měděná mince. Přesně toto měla rozlousknout další etapa. Ředitelka muzea předává Sherlockovi, Watsonové a Lestradovi kontakty na lordy, kteří se o měděnou minci před její krádeží zajímali a kteří

by tedy mohli vědět, kdo by ji mohl ukrást a proč. K lordům se však nebylo tak jednoduché dostat a překonání zabezpečení bylo spojeno s přibývajícím handicapem na straně detektivů ... a Lestrada ☺. Lordové ale mají cenné informace - nejedná se o obyčejnou minci a je možné ji použít k vykonání pradávného rituálu. Více informací se oddíly měly dozvědět až přímo ve hře. Úkolem oddílů bylo projít stanovišti lordů a překonat jejich nástrahy, kdy docházelo ke „zraněním“. Část oddílu měla tedy zavázané oči, část obvázané ruce atd. Všechny ty útrapy však stály za to, protože oddíly se dozvěděly, že s pomocí měděné mince lze vykonat rituál nesmrtelnosti a že tuto minci ukradl z Muzea úhlavní nemesis Sherlocka Holmese Lord Blackwood. Toto tedy nebyla dobrá zpráva! Případ tím dostává úplně jiný a naléhavější rozměr. Po večeri byla na programu pro odlehčení příprava dáreků na Vánoce podle Sherlocka Holmese. Vyráběné dárky byly opravdu nápadité, od lapačů snů po šipky dokonce i s terčem. Každý táborník se už během výroby nemohl dočkat, jaký výrobek dostane pod stromečkem právě on.

Neděle 21. července 2019

Po nedělním prodlouženém budíčku byly na programu kroužky. Zde se konečně naplnilo JiRiho varování, ať si všichni raději zjistí přesnou náplň kroužku. Po krátké projížďce na kánoích a pramici bylo totiž na programu drnutí loni utopené vratky, kterou se za pomoci rybářů podařilo na podzim vylovit. Po svačině probíhal oddílový program, a všechny oddíly tak měly možnost dokončit, co jim ještě chybělo ze „základního“ oddílového programu. Na nedělní odpoledne a pondělní dopoledne pak bylo naplánováno stanování. O poledním klidu tedy moc klid nepanoval a všichni se sháněli po kotlících, celtách, igelitech a ostatním potřebném vybavení. JiRi (tedy Příležitostní detektivové) již zcela klasicky vyrazil (respektive vyrazili) na tábořiště k Brňákům, TEAčka vyrazili do Proluky, A.D.H.D. potřebovali kvůli své mentální poruše trochu více prostoru a tak jim byla přenechána Třešňovka a Holmesáci se usadili na „Nuda pláži“. Vše šlo podle plánu a všechny oddíly po poledním klidu vyrazily na svá tábořiště. V podvečerních hodinách však různé fáze přípravy večere narušil zprvu lehký deštík. Wesy se chopil role základny hlavního meteorologického střediska. Instrukce byly jasné, přečkat lehký deštík a pokračovat ve vaření. Z lehkého deštíku se však postupem času vyvinula docela pořádná „buřina“. Jediní Holmesáci měli vyrobenou provizorní střechu z cely, kterou však museli urputně držet, aby jim ji nevzal vítr. Ostatní oddíly byly nuceny zvolit igelitovou metodu, tedy metodu schovávání se pod igelitem (ještě že ho měli všechny oddíly schovaný ve stínu lesa). Přibližně hodinový déšť přestály všechny oddíly v pořádku a relativně v suchu. TEAčkám a A.D.H.D. se dokonce podařilo udržet v dešti oheň a mohli tedy pokračovat ve vaření. Holmesáci, kterým zbyla po ohništi jedna velká kaluž, společně s Příležitostnými detektivy se museli vrátit do tábora a uvařit si tradiční buřt guláš na „Maruše“ (na peci). TEAčka a A.D.H.D. zdláblí večeri „na divoko“, ale na přespání se také vrátili do tábora. Bylo však rozhodnuto, že o noc pod širákem přece nemůžeme kvůli nepřízní počasí přijít a že to další den zkusíme znovu.

Pondělí 22. července 2019

Pondělní dopoledne bylo ve znamení orientace a znalce přírody. TEAčka se spojili s Příležitostnými detektivy a A.D.H.D se dali dohromady s Holmesáky. Před svačinou probíhala teoretická část s vysvětlením azimutu, vrstevnic, pochodových značek atd. A také s diskusí o přírodě nacházející se kolem tábora: motýle, včele, žabe! Děti také extrémně zajímaly podrobnosti o kapru lesním: Kolik sní borůvků za den? Jak silné má klepeto? Na jakou vzdálenost cítí Telčský sliz? atd. Všechny tyto důležité otázky byly zodpovězeny. Po svačině tak mohla proběhnout praktická část. Všechny oddíly nejprve připravily pro druhé oddíly stezku s pochodovými značkami a úkoly a následně se po těchto

připravených značkách vydaly. Oddílový program se dal zhodnotit jako úspěšný, protože všechny oddíly dorazily v pořádku do tábora a nikdo se po cestě neztratil. Odpoledne pak byla naplánována všemi netrpělivě očekávaná hra: Heroes. Sbíráni surovin, které jsou hlídány „nestvůrami“ s papírovými meči v podobě vedoucích a praktikantů, pro stavbu klíčových staveb za účelem získání „hvězdného prachu“ patří mezi jednu z nejoblíbenějších her celého tábora. Průběh byl obvyklý, zprvu pouze několik dětí běhá zmateně lesem, hledá suroviny a při každém zahlédnutí vedoucího s křikem utíká, aby se následně les proměnil v celé tlupy lovců, které v nestřežený okamžik obkličují vedoucí a vyzývají je na souboj. Jakmile oddíly získají schopnost papírové meče házet, změní se situace kompletně a už není vidět ustrašených dětí, ale pouze ustrašených vedoucích. Heroes tento rok vyšly extrémně dobře a hra byla vyrovnaná do posledního momentu. Hvězdný prach nakonec získali Příležitostní detektivové, kteří si připsali také jeden bod do etapovky. Po návratu do tábora po Heroes však nebyla ani chvíle oddechu, protože opět přišla na řadu příprava na stanování, které na první pokus nevyšlo. Po večeři a nástupu všechny oddíly vyrazily zpět na svá tábořiště. Nálada byla veselá, protože v porovnání s prvním pokusem měli všichni plná břicha a stačili si tedy rozdělat „ležení“. Kolem přibližně půl desáté se všechny oddíly sešly na pozvání Příležitostných detektivů u Brňáků, kde již panovala sváteční atmosféra. Ano, světe div se, v pondělí 22. července 2019 zastihly táborníky od Mrzatec na tábořišti u Brňáků Vánoce. Stromeček byl odzdoben a chvíli po jeho rozsvícení se objevil i Sherlock Holmes, který oddílům chválil „Christmas tree“ a dožadoval se zpěvu „carols“. Sherlock s táborníky zapěl několik anglických i českých koled a pak se omluvil s tím, že musí stihnout večerní spoj do Londýna a tak se mohlo plynule přejít na klasické táborové country „vypalovačky“, které však kouzlu Vánoc rozhodně nemohly nic ubrat.

Úterý 23. července 2019

Noc nyní již bez deště proběhla v pohodě. Ráno se pak všichni probudili a začali hledat dárky, byl totiž Christmas Day. A dárky opravdu v tábořištích v okolí Mrzatec byly. Po jejich rozbalení a snídani zvolily různé oddíly různý program. Někdo šel na kupačku k Hornímu, někdo do Mrákotína, někdo začal s přípravou oběda. K obědu byly tradičně těstoviny s „omajdou“ a všichni si náramně pochutnali. Po úklidu tábořiště a návratu do tábora proběhla očista těla i duše ve formě hygieny. Všichni chtěli být jako ze škatulky, protože na večer byla nachystaná hlavní událost tábora a vlastně celého roku – soutěž Mrzatec má talent. Porota soutěže Mrzatec má talent byla opravdu „našláplá“, zasedal v ní sám Sherlock Holmes, paní Marplová, Štěpánka Hilgertová a Felix Holcman. Celou akci nemohl moderovat nikdo jiný než Milan Řezníček! Po celou dobu soutěže se bylo opravdu na co dívat a co hodnotit. Jen jako ochutnávku ze všech soutěžních vystoupení lze uvést Tondův báječný improvizovaný zpěv, přírodovědecké pojednání o kapru lesním přednesené Banditkami Maruškou a Barčou, gymnastické vystoupení Štěpky a Emy, Tobíkovu eposej o chlebu, chlebu s máslem, chlebu s máslem se solí, kaiserce, kaiserce s máslem (sakra už mě ten pečivovitý příběh zase tak pohltil, že bych mohl pokračovat do nekonečna ☺), Mát'ův zpěv o miminu, Vojtovu písničku s alternací na „my jsme žáci 3.B.“ a další. Jako nesoutěžní vystoupení proběhlo divadelní představení nacvičené dětmi s názvem „O králi Andrejovi“, kde vše dopadlo dobře a král nakonec dotace vrátil ☺. Jako nesoutěžní bylo toto vystoupení označeno poté, co bylo zjištěno, že se ho účastní skoro polovina celého tábora! Porotu a také diváky však nakonec nejvíce uchvátilo vystoupení Denisky, a to v aerobiku. Deniska tedy byla označena za Mrzatecký talent roku 2019 a za zvuku skandujícího davu byla na závěr vyzvána k zopakování svého výstupu. Došlo ke zjištění, že velká část jejího vystoupení byla improvizace, takže už si přesné kroky nepamatuje, čímž samozřejmě v očích poroty ještě stoupla. Nutno také dodat, že Deniska svou výhru v soutěži nijak zvlášť neprožívala. Celé to vysvětlila slovy: „Když já furt vyhrávám nějaké soutěže!“. Vítězka, ale také soutěžící na zbylých dvou příčkách, byli patřičně odměněni a jako speciální odměnu získali všichni účinkující včetně početného ansámblu

divadelníků VIP vstupenky na závěrečnou diskotéku. To však ještě nebyl konec programu. Kdo chtěl získat bobříka odvahy, musel se zúčastnit stezky odvahy, pro starší děti pak byly připraveny tzv. „Bludičky“, kterých se zúčastnili také praktikanti, kteří šli ve dvojici s nejstaršími dětmi. Naprostá většina dětí stezku odvahy zvládla a obdržela zaslouženého bobříka, byli však i tací, co po vypuštění obešli stany ze strany od louky a vrátili se po dvou minutách do tábora ☺. Třeba to vyjde příště.

Středa 24. července 2019

Krásné středeční počasí úplně lákalo ke sportovnímu vyžití a přesně to také bylo na programu dne. Ráno byla na programu olympiáda a odpoledne bobřík mrštnosti a síly v kombinaci s etapovkou. Po snídani tedy proběhlo rozdělení na mladší, starší holky a mladší, starší kluky a šlo se na to. Disciplín byla celá řada: plavání, skok stranou do dálky, biatlon, hod polenem, „ping-na-pálce-pong“ a co by byla správná mrzatecká olympiáda bez „skoku na medvěda“. Odpoledne bylo opět „detektivní“. Sherlock a Watsonová zjišťují, že místo pro vykonání rituálu nesmrtnosti se nachází mimo Anglii a musí tedy v rámci pátrání vydat na cestu. Ještě v Londýně se seznamují s urozeným gentlemanem, kterého následně opakovaně potkávají ve Francii, Švýcarsku a (naštěstí už ne v Německu ☺). Ani geniálnímu detektivovi dlouho nedochází, že gentleman, který má náhodou úplně stejnou cestu, je ve skutečnosti lord Blackwood. Ten detektivům jen těsně uniká. Tento krátký popis toho, co probíhalo v rámci scénky, nevystihuje ani jednu setinu toho, co proběhlo a tato scénka se pravděpodobně zapíše do Mrzatecké knihy rekordů jako ta zatím vůbec nejdelší. Děti i vedoucí to na začátku velmi bavilo, na konci už to však pravděpodobně bavilo pouze herecké duo Smejky a JiRi. Scénka byla tak dlouhá, že kdyby byla o polovinu kratší, tak by stále byla dlouhá a hrozilo, že se etapa vůbec nestihne. Nakonec však dopadlo vše v pořádku a někdy po třetí vyrazil na rybník první oddíl. Ano, oddíly si zkoušely stíhání lorda Blackwooda přes celou Evropu v rámci vodní etapy. Na děti čekala řada stanovišť přes proskakování nafukovacího plameňáka, házení míčů do lodě, zvedání nejmenších členů oddílu nad hlavu, až po zapalování svíčky na rybníku. Po každém úspěšně splněném úkolu se mohl jeden člen oddílu přesunout do pramice, kterou pak ostatní „vodňáci“ táhli po vodě a měli to samozřejmě postupně těžší a těžší. Tuto etapu nakonec vyhráli A.D.H.D., a to s bezkonkurenčně nejlepším časem.

Protože na rybníku mohl být v jeden moment vždy jen jeden oddíl, tak zároveň probíhal další program, a to konkrétně bobřík mrštnosti a síly. V rámci mrštnosti byla připravena „opičí dráha“ zakončená již naprosto tradičně zatroubením na trubku. Síla se pak skládala z sedů-lehů, kliků a angličáků. Vše „šéfoval“ garant bobříka síly a mrštnosti JiRi, jehož povely se linuly za pomoci megafonu celým táborem, s pomocí Verči. Celý bobřík pak začínal sběrem dat (samozřejmě bez respektování ochrany osobních údajů), od výšky, váhy, znamení, počtu sourozenců a mnoha dalších informací. Výsledkem byla rozsáhlá multidimenzionální matice, která ovlivňovala výkon nutný pro splnění bobříka, ale také složitost cviku. Není nutné zdůrazňovat, že celý systém ve své komplexnosti chápal pouze JiRi, a to kdo ví jestli, a zdatně jeho chápání předstírala Verča. Odpolední program byl poměrně náročný a protáhl se až do večerních hodin. To však stále nebylo vše a na programu byla ještě noční etapa. V minulé etapě lord Blackwood Sherlockovi a Watsonovi těsně uniknul. Sherlockovi a Watsonovi se však podařilo získat informaci o místě, kde Blackwood plánuje provést rituál nesmrtnosti. Po setmění tedy lord Blackwood zahajuje rituál nesmrtnosti, kterému musí věnovat plnou koncentraci, a proto ho chrání několik strážců. Sherlockovi a Watsonovi se podaří rituálu zabránit, když bez povšimnutí strážců naruší průběh rituálu. Lord Blackwood je oslaben prováděním rituálu a dává se na útěk. Při útěku lord Blackwood spadne ze skály a zmizí. Sherlock je během toho na místě rituálu vtažen do mezičasu a po měděné minci jako by se slehla zem. Úkolem oddílů tedy bylo vplížit se bez povšimnutí strážců do kruhu, ve kterém probíhal rituál a přerušit ho odebráním předmětů klíčových pro provedení rituálu. Nebyla to žádná sranda, protože jen samotné přiblížení se temným lesem

k postavě v temném plášti mumlající rituál obklopené strážci, osvětlenými pouze září z pochodní, bylo opravdu jen pro pořádně odvážné detektivy. Ještě že většina z nich získala o den dříve bobříka odvahy! Jako první na etapu vyrazí Holmesáci a TEAčka, ostatní dva oddíly čeká etapa následující den, tedy ve čtvrtek.

Čtvrtek 25. července 2019

Čtvrteční dopoledne bylo poutavé...eh, omlouvám se...poutavé, ale poutavé bylo vlastně taky ☺. Po snídani přijeli do tábora místní „kolotočáři“. Atrakce byly různorodé, od „házení na pyramidu“, které měl pod palcem Smejky, přes „kolo odměn“ pod vedením sličného dua Zůza/Zůza alias Z+Z, „tipni správný čas“ s hlavní časomírou Kátou a další světské atrakce až po „black jack“ respektive „oko bere“ v kasinu u Mikyho. Z odměn šly opět „na dračku“ nejvíce „brčka“ různých příchutí, a tak se po táboře opět pohybovaly tlupy dětí někdy až s dvouciferným počtem balení „brček“, které pak vzápětí po nevydařené vsázce odevzdávaly. No tak to chodí: „lehce nabyl, lehce pozbyl“. Odpoledne pak pokračovala etapovka. Po přerušení rituálu nesmrtelnosti a uvěznění Sherlocka v „mezičasi“ (pozor nečíst jako „mezi Časy!“ ☺) se celý děj přesouvá do přítomnosti. Někdo jde ve stopách Lorda Blackwooda a chce vykonat rituál nesmrtelnosti v okolí Mrzatce. Nadstrážmistr Topinka, policista z blízké Lhotky, prosí oddíly o pomoc s vyšetřováním, respektive se zabráněním zločinu. Oddíly naštěstí potkávají poustevníka, který jim slibuje pomoc avšak výměnou za postavení přístřešku jako náhrady toho, který mu zničila bouřka. Oddíly výměnou za cenné informace pomoc poutníkovi samozřejmě přislíbují. Jako poznámku je nutné uvést, že formou scénky proběhlo také shrnutí celého předchozího děje, což pomohlo jak dětem, tak i některým vedoucím, aby se v ději neztratili ☺. Odpolední úkol byl tedy jasný, postavit přístřešek z přírodních materiálů, který odolá „větru, dešti“, a to v relativně „šibeničním“ čase přibližně tří hodin. Holmesáci si pak na etapu vsázejí. Časový limit všichni stíhají a po večeři (nástupu?) se vyrazí hodnotit, hlavním arbitrem je tentokrát Weska. Holmesáci vystavěly klasické „Áčko“ s mechovou střechou, bohužel však nestihli dveře a okenici. Stavba je však bytelná a žvlům odolává výborně. Příležitostní detektivové a A.D.H.D vystavěli přístřešky navzájem na dohled v blízkosti skály. V porovnání s přístřeškem Holmesáků jsou oba přístřešky velmi prostorné. Přístřešek A.D.H.D pak vypadá spíš jako posed pro lov bažantů ☺. I vybava v podobě postelí a stolečků je na velmi vysoké úrovni. TEAčka pak využili přírodní prohlubně a stačilo jim již dostavět pouze střechu, kterou udělali z pořádné vrstvy větví, takže dostatečnost ochrany před přírodními živly byla neoddiskutovatelná. Jako jediný problém se zdá umístění přístřešku v prohlubni, kdy by se při větším dešti z přístřešku mohl poměrně rychle stát krytý bazén. Večer je ještě na programu loutkové divadlo a pro ty oddíly, které ještě nebyly, noční etapa.

Pátek 26. července 2019

A bylo to tady – předposlední den. A ten byl dopoledne ve znamení: „Každý den, každý den, k svačině jedině...“ Ano přesně tak, ve znamení přípravy táboráku. Poněvadž se jednalo o druhou stavbu táboráku, tak všichni přesně věděli, co mají dělat a nejen to. Všichni již také věděli, že klíčem k úspěchu je dělat radostně. Hranice tedy rostla před očima a před polednem bylo hotovo. Odpoledne pak probíhala předposlední etapa, a protože si zatím vsadili pouze Holmesáci a na poslední etapu již nebylo možné vsázet, tak bylo jasné, že tři oddíly ze čtyř budou mít na tuto etapu vsazeno, což je vždy hodně zajímavé a může to pořádně zamíchat kartami. V minulé etapě táborníci postavili poutníkovi ne jeden ale hned čtyři útulné a bytelné přístřešky a bylo jasné, že se za odměnu dozví od poutníka informace, které je přivedou na další stopu. Poutník oddílům sděluje, že se v okolí opravdu pohybuje podezřelá osoba, která se navíc pohybuje za použití nějaké nepřirozené síly. Sherlock pak oddílům

z „mezičasi“ vysvětluje, že se jedná o magické portály, s pomocí kterých může následovník Blackwooda snadno získat všechny předměty potřebné pro provedení rituálu nesmrtnosti. Mise je tedy jasná, sledovat „zloducha“ magickými portály, postupně je uzavírat a následovníka lorda Blackwooda dopadnout. Magické portály v etapovce reprezentovaly „obruče“ a nástroj pro jejich uzavření „frisbee“. Hra tentokrát také probíhala relativně svižně, protože v případě remízy rozhodoval čas. Jamky také vedly kolem přístřešků a všichni se tedy mohli přesvědčit o tom, jak který přístřešek přežil noc. Tato etapa byla relativně vyrovnaná a po jejím dokončení měli stejně bodů vedoucí A.D.H.D. a TEAčka, za nimi pak se stejným počtem bodů zaostávali Příležitostní detektivové a Holmesáci. Po večeři a nástupu pak probíhal druhý a také poslední táborák. Již tradičně druhý táborový oheň zapalují nejlepší táborníci z každého oddílu. Tento rok to byla Maruška (za Holmesáky), Sára (za Příležitostné detektivy), Pavel (za A.D.H.D.) a konečně Štěpánka (za TEAčka). Nejlepší táborníci nebyli jmenováni nejlepšími táborníky nadarmo a než dozněla „Červená se line záře“ hořela v táborovém kruhu „vatja jako kjáva“. Program byl tentokrát na jednotlivých oddílech a byl vsutku nabitý, zazněla třeba písnička „Kozel“ s hraným videoklipem, proběhla soutěž v malování poslepu a zlatým hřebem večera byla soutěž Mrzatec má talent v režii dětí, které se zúčastnila řada zajímavých soutěžících. Nakonec ji ovládlo duo Smejky & Klárka s jejich písničkou z filmu Titanik „Évry najt in maj drýms, I sí jů, I fýl jů!“, která velmi potěšila příznivce dobré angličtiny a čistého zpěvu. Program byl tak dobrý, že ani kolem desáté se nikomu ještě nechtělo jít spát. Ani logický argument typu „oheň ještě přece hoří“ neuspěl. Dostatečný spánek byl zkrátka potřeba, protože další den byl závěrečný a mělo se rozhodnout, který oddíl vyhraje finálovou etapu.

Sobota 27. července 2019

Následovník lorda Blackwooda byl již dopaden. Někdo by mohl navrhnout, že případ je tím uzavřen a celý tábor si tak může poslední den válet šunky u rybníka, popíjet lahodný čaj z várnice a ovívat se svázanými listy rákosu – OMYL. Následovník lorda Blackwooda sice dopaden byl, ale stále zbývalo získat měděnou minci a zachránit Sherlocka, stále ještě lapeného v „mezičasi“. Oddíly tedy časně z rána (cca v deset hodin ☺) vyrazily na cestu, a to v pořadí v jakém se doposud nacházely v etapovce. Úkolem oddílů bylo postupně vykonat dílčí rituály, které by jim umožnily následně vykonat celkový rituál nesmrtnosti (při správném provedení totiž mohl vrátit do normálního světa Sherlocka). Zároveň bylo potřeba hledat indicie, kam se ztratila měděná mince. V rámci prvního úkolu musely děti najít mapu, ve které bylo vyznačeno stanoviště prvního rituálu. Jako první k ohledání vyrazili po vyluštění šifry TEAčka. V závěsu byli A.D.H.D následovaní Příležitostnými detektivy, kteří se na ně díky rychlému luštění málem dotáhli. Poslední vyráželi na cestu Holmesáci. Dílčí rituály zahrnovaly logické hádanky s plněním nádob, procvičení míření, sestavování názvu s pomocí vlastních těl atd. a zároveň byly prokládány šiframi s indiciemi o umístění měděné mince. Tempo oddílů bylo vražedné, jejich revírem byla dálnice...eh tedy ne to je Korba 11...všechny oddíly nasadily pořádné tempo. A.D.H.D se nakonec nepodařilo stáhnout náskok TEAček, kteří dorazili do tábora jako první. Ano, indicie nakonec vedly zpět do tábora a ukázalo se, že měděná mince je zakopána na fotbalovém hřišti. Ostatní oddíly dorazily do tábora v pořadí, v jakém z něj vyrážely tedy: A.D.H.D., Příležitostní detektivové a Holmesáci. TEAčka pak dostali informaci, že rituál mohou provést úderem desáté hodiny večerní. Po zběsilém závodě byl čas na odpočinek a pořádnou očistu v „hambinci“, aby se nestalo, že rodič bude muset po příjezdu do civilizace svého potomka požádat o průkaz totožnosti, totiž aby ho vůbec poznal. Další motivace pak byla jasná: večerní piškotěka tedy diskotéka no.2. Po hygieně proběhla poslední večeře a poslední nástup. Po nástupu pak začala diskotéka s osvědčeným DJem TomTomem. Zatímco obyčejní smrtelníci museli na diskotéku šlapat pěšky, držitele VIP vstupenek svázela ke vchodu limuzína, kde je bodyguardi doprovázely do VIP lounge s občerstvením. Lounge se však brzy vyprázdnila, protože to nebylo o tom, kdo má nebo nemá VIP

vstupenku, ale o tom, že všichni chtějí trsat a parket nezná třídní rozdíly! TomTom hrál samé pecky, jenom Nedvědů pomálu! :D Ve všeobecném veselí se však málem zapomělo na jednu věc – záchranu Sherlocka. TEAčka však naštěstí blížící se desátou hodinu pečlivě hlídali a již s předstihem se „šikovali“ k táboráku, kde se měl finální rituál odehrát. Celý tábor je postupně následoval. V deset hodin TEAčka začali s rituálem. Členové oddílů se mohli rozhodnout, zda rituál využijí k zisku vlastní nesmrtnosti nebo pomohou Sherlockovi dostat se z mezičasu zpět do reálného světa. Děti ukázaly, že mají srdce na správném místě a rozhodly se pomoci Sherlockovi. Provedený rituál zafungoval. Mezi všemi účastníky rituálu se objevuje Sherlock, který děkuje za vysvobození, a to nejen TEAčkám, ale také všem ostatním oddílům. Sherlock sděluje oddílům, že už sice není nejmladší, ale že zkusí využít své detektivní schopnosti a přidá se k městské policii ve Lhotce a je rád, že všechny oddíly prokázaly své nadprůměrné detektivní schopnosti a nemá tedy strach, že by v budoucnu měli zločinci navrch. Sherlock se také nejprve přimlouvá za zničení měděné mince, ale následně uznává, že TEAčka jsou natolik dobrý oddíl, že by si měli minci nechat a naopak ji použít ke konání dobra. Pokud bude mince v držení táborníků od Mrzatce, Sherlock nemusí mít strach, že by byla mince zneužita k vykonání rituálu nesmrtnosti. Po vykonání rituálu a vysvobození Sherlocka ještě následoval výjev z řešení detektivního případu na řece Zambezi, v rámci kterého po setmění místní lidojedi napadli říční bárku Sherlocka a Watsona a na řece se odehrál ohňový souboj. Vše dopadlo dobře a Sherlock s Watsonem lidojedy následně naučili stolovat příborem ☺. Aby zážitků nebylo málo, na úplný závěr se pouštěly lampióny štěstí. Tak proběhl poslední den a byl opravdu nabitý!

Neděle 28 července 2019

Ou nou! A je to tady! Odjezd. Nedá se nic dělat, vše jednou končí. Ale úplně poslední den je také ještě super zábava: uklízí se, skládají se deky, vrací se příbory a kolem desáté je rázem všude klid a všechno dění se přesouvá tentokrát do Lhotky, kde probíhá loučení, v rámci kterého obvykle i nějaká ta slza ukápně. Tento rok dopadlo všechno skvěle. Autobusem odjely všechny děti, které autobusem odjet měly, a v táboře zůstaly všechny děti, které v táboře zůstat měly, respektive ne že by zůstávaly v táboře celý rok, ale jely jiným dopravním prostředkem. V autobuse po cestě zpátky pak neproběhl pod zkušeným okem Evky žádný „zvracecí“ incident. A žádný z rodičů si pak nespletl den příjezdu dětí! Tak zase za rok u Mrzatce ahoj!